

Arrest

nr. 124 203 van 20 mei 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE II DE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Slowaakse nationaliteit te zijn, op 6 oktober 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 24 augustus 2011 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij die verklaart van Slowaakse nationaliteit te zijn, dient op 23 juni 2009 een aanvraag van een verklaring van inschrijving in.

Op 2 september 2009 wordt de verzoekende partij in het bezit gesteld van een E-kaart.

Op 24 augustus 2011 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing met motivering:

“In uitvoering van artikel 54 en 57 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van

(...)

van Slovaakse Republiek nationaliteit.

+minderjarige kinderen: (...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene diende op 23.06.2009 een aanvraag in als werknemer en verkreeg op die basis de E-kaart op 02.09.2009.

Uit nazicht van het dossier bleek echter dat betrokkene niet gemeld was bij de databank van de RSZ (hieruit blijkt of er al dan niet sociale bijdragen werden/worden betaald door de werkgever). Betrokkene blijkt hierdoor niet, of alleszins niet legaal, tewerkgesteld te zijn geweest. Derhalve moet er besloten worden dat de voorgelegde bewijsstukken aangaande de tewerkstelling die geleid hebben tot het bekomen van het verblijfsrecht, niet authentiek zijn. Betrokkene slaagde er op die manier in om de Belgische autoriteiten te misleiden om zo van de meer voordelige verblijfsbepalingen voor EU-onderdanen gebruik te kunnen maken.

Voor zover zij heden werkzoekend zou zijn, moet worden vastgesteld dat zij niet aan de verblijfsvoorwaarden als werkzoekende voldoet, overeenkomstig art.40, §4, 1° van de wet van 15.12.1980. Immers, indien betrokkene een reële kans op tewerkstelling zou hebben binnen de Belgische arbeidsmarkt mag worden verwacht dat zij reeds aan de slag zou zijn geweest.

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene beroep moet doen op financiële steun van het OCMW om in haar levensonderhoud te voorzien. Het betreft een leefloon in categorie 3 sedert 01.06.2010. Betrokkene dient dus heden beschouwd te worden als beschikker van voldoende bestaansmiddelen, zonder economische activiteiten in België. Deze bestaansmiddelen worden ter beschikking gesteld door de Belgische overheid, wat uiteraard niet in overeenstemming is met de voorwaarden zoals opgenomen in artikel 40, §4, eerste lid, 2° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 42 septies van de wet van 15.12.1980 voorziet dat de Staatssecretaris of zijn gemachtigde een einde kan stellen aan het verblijf, dat werd bekomen op basis van het verstrekken van valse of misleidende informatie of het gebruik van valse of vervalste documenten die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het verkrijgen van het verblijfsrecht. Dit is in casu het geval.

Gezien deze elementen in het dossier, dient er overeenkomstig art.42 septies en art.42bis, §1 van de wet van 15.12.1980 en gezien zij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel, een einde gesteld te worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie.

Overeenkomstig art.42ter van de wet van 15.12.1980 wordt het verblijfsrecht van betrokkenes minderjarige kinderen, M. J. (RR (...)) en M. N. (RR (...)) eveneens beëindigd. In het belang van de kinderen dienen zij hun moeder te vervoegen. ...”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij aan:

“Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991) en artikel 40 en artikel 42 bis van de Vreemdelingenwet.

De enige motivering is dat de mijn verzoeker onvoldoende tewerkstelling bewezen heeft in de periode 02.09.2009 tot 24.08.2011. Nochtans heeft verzoekster voorgelegd dat zij alle mogelijke stappen ondernomen heeft om tewerkstelling te vinden. Zo was zij als plukker in de seizoensarbeid tewerkgesteld. Op deze basis heeft hij een verblijfsvergunning bekomen op 02.09.2009 (stuk 2). Zij had er geen weet van dat haar werkgever haar niet had ingeschreven.

Vanaf 01.06.2010 heeft zij inderdaad steun gevraagd bij het O.C.M.W. Zij kon immers niet meer werken gezien zij op korte tijd bevallen is van 2 kinderen : J. M.(° 01.10.2010) en N. M.(° 14.06.2011). Haar aanvraag tot steun aan het O.C.M.W. was een tijdelijke vraag, in afwachting van vaste en voltijdse tewerkstelling.

Mijn verzoekster voldoet dus nog steeds aan de criteria zoals omschreven in artikel 40 § 4 van de Vreemdelingenwet “

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

“Betreffende de vermeende schending van art. 2 en 3 van de wet dd. 29.7.1991, artikelen dat de formele motiveringsplicht betreffen, laat de verwerende partij gelden dat bij lezing van verzoekers inleidend verzoekschrift blijkt dat deze daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij er ook in slaagt de motieven vevat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing.

Desbetreffend laat de verwerende partij gelden dat bij lezing van verzoekers inleidend verzoekschrift blijkt dat deze daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij er ook in slaagt de motieven vevat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing.

De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoeker het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De formele motiveringsplicht, vevat in de wetsartikelen waarvan verzoeker de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978- 79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoeker het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om haar toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.

Deze vermeldingen laten verzoeker toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan zijn verblijfsrecht werd beëindigd en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd.

De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoeker het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

In antwoord op verzoekers concrete kritiek als zou de bestreden beslissing voorbijgaan aan de inhoud van artikel 42bis §1 van de Vreemdelingenwet herhaalt verweerder dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 42 septies van de Vreemdelingenwet :

"De minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze of dezen valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt of fraude gepleegd hebben of ander onwettige middelen gebruikt hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht. "

In casu staat het vast dat gebruik heeft gemaakt van achterhaalde documenten om de Belgische autoriteiten te misleiden.

Zij diende op 23.6.2009 een aanvraag in voor een verklaring van inschrijving als werknemer terwijl uit het administratief dossier blijkt dat zij nooit legaal is tewerkgesteld.

Het is duidelijk dat het nooit de bedoeling kan zijn dat men een verblijfsrecht krijgt uit hoofde van een onbestaande activiteit.

Dit kan niet de bedoeling zijn van de wetgever.

"Uit een eenvoudige lezing van de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker gebruik maakte van achterhaalde documenten om de Belgische autoriteiten te misleiden. Uit onderzoek is immers gebleken dat verzoeker haar aandelen van de firma K. op 14 april 2010 doorverkocht terwijl zij op 19 mei 2010 een inschrijving als zelfstandige heeft bekomen en op 10 juni 2010 een E-kaart heeft bekomen. Noch bij de inschrijving, noch bij het ontvangen van de E-kaart heeft verzoeker kenbaar gemaakt dat zij haar aandelen reeds had doorverkocht en bijgevolg geen zelfstandige activiteit meer had. Dit wordt niet betwist door verzoeker. Verweerder besluit aldus terecht in de bestreden beslissing dat deze misleidende informatie van doorslaggevend belang was voor de erkenning van het verblijfsrecht dat aan verzoeker werd toegekend. Overeenkomstig artikel 42septies van de Vreemdelingenwet volstaat de vaststelling door verweerder dat er gebruik werd gemaakt van valse of misleidende informatie die van doorslaggevend belang was voor de erkenning van het verblijfsrecht om

dit recht te beëindigen. Verweerder dient niet (daarnaast) aan te tonen dat verzoeker fraude heeft gepleegd of de intentie had om fraude te plegen. Verweerder dient evenmin een strafrechtelijke procedure of veroordeling af te wachten. De vaststelling dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van achterhaalde documenten die van doorslaggevend belang waren voor de erkenning van haar verblijfsrecht als zelfstandige, hetgeen niet wordt weerlegd door verzoeker, volstaat om haar verblijfsrecht te beëindigen met toepassing van artikel 42septies van de Vreemdelingenwet. Een schending van artikel 42septies van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond." (R.v.V. nr. 73.552 van 9 september 2011)

De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskennis van de bepalingen waarvan verzoeker de schending aanvoert.

Uit de inhoud van de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker bewust de Belgische autoriteiten heeft misleid om een verblijfsrecht te bekommen.

Verzoeker toont allerm minst het tegendeel aan in zijn inleidend verzoekschrift

Volledigheidshalve merkt de verwerende partij nog op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

De uiteenzetting van verzoeker kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Verzoekers eerste en enig middel kan dus niet worden aangenomen."

2.3. De in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het middel blijkt dat de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert zodat zij de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht die een onderzoek vergt van artikel 42septies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

Artikel 42septies van de vreemdelingenwet ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing luidt:

"De minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze of dezen valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt of fraude gepleegd hebben of ander onwettige middelen gebruikt hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht."

De bestreden beslissing steunt zich op het gegeven dat de verzoekende partij niet gemeld was bij de databank van de RSZ zodat niet blijkt dat haar voorgehouden tewerkstelling legaal was. Hieruit besluit de verwerende partij dat de voorgelegde documenten ter verkrijging van de E-kaart niet authentiek zijn zodat de verzoekende partij de Belgische autoriteiten heeft misleid. Dit motief vindt steun in het administratief dossier en wordt door de verzoekende partij niet weerlegd door de loutere bewering dat zij onwetend was dat zij niet als werkneemster was ingeschreven door haar werkgever.

Voorts onderzoekt de bestreden beslissing of de verzoekende partij nog voldoet aan de voorwaarden van artikel 40, § 4, 1° van de vreemdelingenwet, wat niet het geval blijkt te zijn omdat de verzoekende partij beroep moet doen op het OCMW om in haar levensonderhoud te voorzien enerzijds en anderzijds gelet op het lange verloop van tijd, van de verzoekende partij mag verwacht worden dat zij al opnieuw zou tewerkgesteld zijn.

Dit artikel luidt immers:

“§ 4. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld;

2° hetzij voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, en over een verzekering beschikt die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt;

3° hetzij is ingeschreven aan een georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling om er als hoofdbezigheid een studie, daaronder begrepen een beroepsopleiding, te volgen en indien hij beschikt over een verzekering die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt, en hij door middel van een verklaring of van een gelijkwaardig middel van zijn keuze de zekerheid verschaft dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

De in het eerste lid, 2° en 3°, bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.

De Koning bepaalt de gevallen waarbij de burger van de Unie geacht wordt de voorwaarde van voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in het eerste lid, 2°, te vervullen.

De in het eerste lid, 2° en 3°, bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.

De Koning bepaalt de gevallen waarbij de burger van de Unie geacht wordt de voorwaarde van voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in het eerste lid, 2°, te vervullen.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier. Er blijkt dat de verzoekende partij vanaf 1 augustus 2010 tot 1 augustus 2011 leefloon ontving zodat de bestreden beslissing op evident kennelijk redelijke wijze oordeelt dat zij niet voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet. Het gegeven dat zij gedurende een jaar beroep moet doen op het OCMW toont aan dat zij niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt. De bewering van de verzoekende partij dat haar aanvraag tot steun slechts tijdelijk was omwille van bevellingen doet hieraan geen afbreuk.

Gelet op hetgeen voorafgaat, kon de verwerende partij op kennelijk redelijke wijze oordelen dat de verzoekende partij een onredelijke belasting vormt voor het Rijk.

De bestreden beslissing stelt terecht dat het verblijfsrecht van de verzoekende partij tevens kon beëindigd worden op grond van artikel 42bis, § 1 van de vreemdelingenwet, dat luidt:

“§ 1. Er kan een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie door de minister of zijn gemachtigde indien hij niet meer voldoet aan de in artikel 40, § 4, en de in artikel 40bis, § 4, tweede lid, bedoelde voorwaarden of, voor de in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen, indien hij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.”

Door het voorleggen van een plukkaart en een arbeidsovereenkomst van 30 december 2011 (zijnde afgesloten bijna een half jaar na het nemen van de bestreden beslissing) weerlegt de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing niet.

De verzoekende partij maakt derhalve met het voorgaande niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen. Evenmin toont de verzoekende partij een schending aan van de artikelen 40 en 42bis van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend veertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN